

anden har vedkjendt sig, er blevet afvist, og da den anden Vel, nemlig at gjøre forskjellige Indskrænkninger i Godseiernes Raadighed, haabes at ville komme her til Forhandling gennem det Forslag, den ærede Minister har indbragt, forsaavidt det andet Thing ikke maatte slaa det ihjel, og da vi paa den anden Side vare enige om, at det, dersom det viste sig, at det nævnte Regjeringsforslag ikke vilde kunne blive ophoiet til Lov, var ønskeligt, at man havde forberedt og forsaavidt fremmet et andet Forslag, som gik lige løs paa Sagen, nemlig en Afslutningslov for Fæstegods, have vi besluttet at indbringe nærværende Forslag. Vi have ikke tænkt os, at dette Forslag skulde komme til endelig Afstemning her ved 3die Behandling, før man nogenledes har set, hvor lidt eller hvor stort Haab der kan være med Hensyn til det af Regjeringen i Landstinget indbragte Forslag. Skulde vor Formenting om Sagen slaa til, saaledes at det andet Lovforslag ikke kan vente at komme igjennem, har det været vort Ønske, at nærværende Forslag kunde ligge saaledes forberedt ved to Behandlinger, at det meget hurtigt ved en tredje Behandling kunde komme for og sendes over til Landstinget, der da vilde have Sagen foreliggende paa en anden Maade, som det ogsaa kunde være ønskeligt at høre Landstingets Mening om. Selve dette Udflast tager, tror jeg, alt det Hensyn til Billighed og Ret overfor de forskjellige Godseiere, som kan ønskes. Lovforslaget har Bestemmelser, som gaa ud paa, at Loven for en vis Række af Aar ikke faar Anvendelse for de Godseiere, der allerede have solgt en vis Kvotadel af deres Fæstegods, og naar de i denne Række af Aar atter maatte sælge en vis Kvotadel, vil Lovens Anvendelse paa dem igjen faae en lignende Udsættelse. Dernæst er der en anden Bestemmelse, som siger, at den Godseier, som ikke allerede nu maatte have solgt en vis Kvotadel, vil kunne frigjøre sig for sit Gods's Bedkommende, naar han selv fremlægger en Salgsplan, der efter visse i Lovforslaget indeholdte Regler anses for antagelig. Naar han selv forelægger en saadan Salgsplan, som han forpligter sig til for en vis Række af Aar for sit Bedkommende at ville staa ved, skal Loven

heller ikke finde Anvendelse paa ham. Jeg tror, som sagt, at alt det Billighedshensyn, der kan ventes at maatte tages overfor de ikke saa ganske faa Godseiere, der have vist Billighed til at sælge, og som ønske at sælge, er taget i vort Lovforslag. Jeg skal ikke for Diebliffet gaa videre ind paa dette, men kun anbefale det til videre Fremme.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag vilde blive omdelte.

Derefter vilde de samme 11 Medlemmer indbringe Forslag til Lov om Præsterens Lønning m. m.⁴⁰ Jeg skal give Ordet til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds som Ordfører for de 11 Forslagsstillere.

J. M. Hansen: Det næste Forslag, jeg skal tillade mig at indbringe, er ogsaa Thinget fuldstændig bekjendt; det angaar ligeledes en Sag, der er temmelig gammel i Rigsdagen, nemlig Sagen om, at vore geistlige Embedsmænd ikke længere skulle staa som Undtagelser fra alle vore andre Embedsmænd med Hensyn til deres Lønning og Lønningmaade, men at de maa blive stillede paa samme tidsvarende og henstigtsmæssige Fod til saa Henseende som alle vore andre Embedsmænd. Efterat denne Sag havde været behandlet paa forskjellige Maader, blev der af Regjeringen nedsat en Kommission, som skulde tage den tilligemed de øvrige kirkelige Spørgsmaal under Overveielse og afgive sin Betænkning. Denne Kommission var meget kostbar — saavidt jeg husker, kostede den 11,000 Rd. — men Frugten af den har været, at det synes, som om disse Sager skulle udskydes i al Fremtid netop ved denne Kommissions Mellemkomst. Vi have troet, at det ikke var rigtigt at lade denne Sag falde nu, efterat den har kostet saa meget Arbejde og været forhandlet igjennem flere Aar. Sagens Historie i forrige Samling var jo ganske mærkelig. Den blev forrige Gang indbragt af Regjeringen gennem den ærede Kirke- og Undervisningsminister, men under dens Behandling viste der sig en saa afgjort Modsætning imellem